

Człowiek żyje w społeczeństwie. Cały swój rozwój zawdzięcza innym, zaczynając od chwili stworzenia. Dużo bierze od bliźnich, ale też dużo powinien dawać. Ma więc służyć światu swą inteligencją, dobrami materialnymi, siłami fizycznymi i zdrowiem. Tyle jest wart, ile uczyni dobrego. Choć ma prawo do życia i odpowiednich warunków rozwoju, a społeczeństwo ma obowiązek zapewnić mu bezpieczeństwo osobiste, to jednak mogą zdarzyć się sytuacje wyjątkowe, które wymagają ze strony człowieka największej ofiary – życia.

Słuszność tego ukazuje sam Bóg, posyłając swojego Syna jako Ratunek dla świata. † Śmierć Chrystusa za ludzkie grzechy jest dowodem, że istnieją wartości ważniejsze niż życie. „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich” (J 15, 13). Gotowość poświęcenia własnego życia za innego człowieka budzi w nas zawsze podziw i szacunek. Przykładem takiego heroizmu są chociażby bł. s. Stella i jej dwie towarzyszek z Nowogródka, które podczas II Wojny Światowej oddały swoje życie, ratując ojców rodzin. W porywie serca, wypełnionego miłością do Boga i innego człowieka, zdecydowały się na wielki czyn, uważając, że ojcowie rodzin są bardziej potrzebni światu niż one.

Ofiara sióstr nazaretanek została przyjęta. W sierpniowy poranek, 75 lat temu, zakonnice wyszły na spotkanie Boskiego Oblubieńca. W nocy przed egzekucją w piwnicach niemieckiego komisariatu czuwały z zapaloną lampą miłości, by nie przeoczyć najważniejszego momentu, gdy przyjdzie Oblubieniec. Podobnie jak ewangeliczne panny, spotkały Go nadchodzącego i zostały zaproszone do udziału w uczcie weselnej. Miłość Chrystusa, która w życiu męczenniczek z Nowogródka wyraziła się w czynach miłości ku bliźniemu, sprawiła, że przemijanie, któremu poddany jest każdy człowiek na ziemi, nie zatarało pamięci o nich.

Przykładów ofiary za drugiego człowieka nie brakuje też dzisiaj. Ratownicy, strażacy, wolontariusze często narażają własne życie, by ratować innych. Ich poświęcenie przypomina o tym, że życie jest skarbem wielkim, ale nie najważniejszym. Są inne, cenniejsze wartości – miłość ku Bogu i bliźniemu, przekonania religijne, odpowiedzialność za powierzone zadania... Dlatego też warto być gotowym do największej ofiary za nie, czyli do oddania życia. Chrześcijanin powinien tak postępować przede wszystkim po to, by wypełnić Chrystusowy nakaz miłości: „To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was

Życie za życie

Wpisany przez кс. Юрый Марціновіч
09.09.2018 00:00

umiłowa- łem” (J 15, 12).(Ян 15, 12).

Drodzy Czytelnicy!

Podziwiamy dziś tych, którzy zginęli, by inni mogli żyć. Oddajmy hołd męczennikom i bohaterom naszej ziemi, którzy z miłości posunęli się do ostatnich granic. Gdy Pan postawi nas w podobnych okolicznościach, niech egoizm nie zamknie nam serca i nie odbierze odwagi!